

en saadan almindelig Bevilling til Ministeriet. Efter mit Skøn paa Sagen er denne Betragtning aldeles uholdbar, og jeg maa naturligvis finde den hyderligere uholdbar, idet Ministeriet ikke kan paasthyde nogen som helst Grund til eller har nogen som helst Ret til at tage Ansvar paa sig med Grundlovsbrudet, det vil sige med Udstedelsen af Finansprovisoriet. Der findes endvidere i selve Forslaget den Bemærkning: "... at de Hovedsummer og særskilte Poster, der ere opførte paa de af Regeringen fremsatte Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891, ikke overskrives." Den samme Passus findes i Forslaget, som er fremkommet fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds. Der blev i forrige Samling fremsat to Forslag til Finanslov for Finansaaret 1890—91, et i første Del og et i anden Del, men disse fremsatte Forslag til Finanslov ere overfærdede ved Anvendelsen af den saakaldte foreløbige Lov. Tage De nemlig de Budgetter, hvortil det nuværende forelagte Provisorium henviser, ville De finde adskillige Poster derpaa, som slet ikke fandtes paa noget af de tvende Forslag til Finansloven. Man vil maaffe indvende fra Regeringens Side, at dermed menes: Indbefattet de Ændringer til disse fremsatte Forslag, som senere i Samlingens Lov ere fremkomne. Men det vilde dog være løjerligt i dette Instrument, som man kalder en Lov, at betegne dem som "fremsatte Forslag til Finanslov for Finansaaret 1890—91." Lad os f. Eks. tage Spørgsmaalet om Søforterne, som blev sat op til 3dje Behandling, og som De ville finde paa Ministeriets Provisorium. Er det et "fremsat Forslag til Finanslov for Finansaaret 1890—91"? Nej, det er efter almindelig Sprogbrug og i og for sig en Ændring til det fremsatte Forslag. Ikke desto mindre staaer det udtrykkelig her, at Regeringen kun er bemyndiget o: har bemyndiget sig selv til at afholde de Udgifter, som findes paa de fremsatte Forslag til Finanslov. Efter almindelig Sprogbrug og sædvanlig konstitutionel Betydning har Ministeriet ved sit eget Forslags Ordlyd i Virkeligheden affaaet sig selv fra Bemyndigelsen til at anvende de Beløb, der findes paa de fremsatte Ændringsforslag til Finansloven for det paagældende Finansaar. Jeg gør opmærksom derpaa, fordi man tumler saaledes omkring med Udtryk og Ændringer, saa man tilsidst ikke veed, hvor man ender. Det kan jo være det samme for dem, der ere klare paa, hvor vi staa, men for dem, der ville lægge til og trække fra og glatte ud, er det bedre at holde lidt Rede med de Ud-

tryk, der bruges. Saa forfaste man den midlertidige Finanslov, den saakaldte foreløbige Finanslov den 10de Oktober efter en Motivering, som jeg ogsaa vilde have gjort et Par Bemærkninger til den Gang, men som nu nødvendigvis maa gøres, da de staa fuldstændig i Samklang, i Forening med det, der nu foreligger for os. Den ærede Ordfører for Flertallet (Tutein) udtalte først, at det var "den foreløbige Lov". — Jeg mente, at vi vare tidligere enige om, at det var ikke den foreløbige Lov, men et finansielt Aktstykke, som Ministeriet kalder "den foreløbige Lov", idet den — efter min Formening — faktisk paaberaaber sig Grundlovens § 25. Den ærede Ordfører for Flertallet udtalte dernæst, at denne Forkastelse her i Tinget den 10de Oktober, er aldeles virksom til at afkræfte Loven — bort med dette Ord "Lov", som ingen Steds har hjemme her — afkræfte dette Finanslov-Instrument. Jeg spørger nu: Hvortil har denne Virksomhed viist sig? Har nogen mærket nogen som helst Forandring før eller siden? Jeg tror, det ærede Medlem tager fejl. Den har ikke været "aldeles virksom til at afkræfte" noget. Saa siger det ærede Medlem: "og til at medføre, at den ikke længere har Lovskraft." Naar et Instrument ikke længere har Lovskraft, saa maa det jo efter Flertallets Ordførers alias Flertallets Formening have haft Lovskraft til den 10de Oktober for ellers kan det ikke siges, at Forkastelsen medfører, at den ikke længere har det. Men det er efter min Formening en helt ny Opfattelse, som derved gøres gældende. Hvor meget man end paaberaaber sig § 25, og hvor meget man end kalder det saadant Aktstykke en foreløbig Lov, saa kan jeg ikke erkende, at den nogenfinde har haft Lovskraft, og Forkastelsen den 10de Oktober kan derfor ikke medføre, at den mister en Lovskraft, som den har haft, — den medfører intet i den Henseende — thi den havde lige saa lidt Lovskraft om Formiddagen før Forkastelsen, som den havde Lovskraft efter Forkastelsen. Jeg tillader mig derfor at mene, at enten er det en Forkastelse, som den ærede Ordfører for Flertallet maa rette, eller det er en fuldstændig Forandring i Begreberne om denne saakaldte Lov, som det ærede Flertal er undergaaet. Endvidere siger den ærede Ordfører for Flertallet at "ved denne Lovs Forkastelse er efter Flertallets Mening enhver Hjemmel til at foretage Udgifter eller opkræve Skatter efter den foreløbige Lov ophørt." Men det er jo en Hjemmel, som aldrig har eksisteret, og naar den ophæves med Forkastelsen, saa maa den jo have eksisteret før! Naar vi skal tage den ærede Ordfører logisk efter hans egne Udtalelser,